

Anotace

Práce si klade za úkol analyzovat možné podoby vztahu mezi historickou architekturou a urbanistickými koncepty a literární fikcí. Jako konkrétní předmět pro tuto analýzu volí žánr gotického románu a jeho zcela konkrétní případ, román *Sedmikostelí* (1999) českého spisovatele Miloše Urbana. V jednotlivých výkladových a interpretačních kapitolách klade do vzájemného vztahu dva jedinečné ideové koncepty. Prvním z nich je pojetí Nového Města pražského v myšlení jeho zakladatele, Karla IV. Druhým je literární zrcadlení tohoto konceptu a jeho inspirační role pro fikční Nové Město v Urbanově románu *Sedmikostelí* a pro ústřední myšlenku díla, kterou představuje utopistický únik z každodennosti do gotického období s jeho estetickými i společenskými ideály a pravidly. Tento únik má v díle umožnit znovuzpřítomnění zaniklé kaple Božího Těla, která v myšlení románových postav představuje střed prostoru tzv. Sedmikostelí. Práce představuje historii a architekturu Nového Města a symbolický rozměr urbanistické koncepce v myšlení Karla IV. a krok za krokem odhaluje vztah mezi touto koncepcí a jednotlivými stavbami, postavami a ideovým podkladem Urbanova *Sedmikostelí*. Výsledky této komparace, podpořené mimo jiné i svědectvím rozhovoru se spisovatelem samotným, jsou dvojí: ukazuje se jednak to, že v případě gotického románu je architektura opravdu zásadním inspirativním zdrojem a jednak, že Miloš Urban v *Sedmikostelí* předložil fakticky jakýsi duchovní protiklad koncepce Nového Města pocházející od Karla IV. Zatímco středověký panovník využil stavby k tomu, aby městu vtiskl “pečeť” kříže a svázal je tak s křesťanstvím, postavy Urbanova bratrstva se pokoušejí oživit duchovní střed pentagramu a jejich pojetí gotického ideálu je zásadním způsobem převrácené, spojené s vraždami, mučením a psychickým zneužíváním.

Klíčová slova

Historická fikce, Karel IV., Miloš Urban, Nové Město, Sedmikostelí